

Királyrév, 1903. május 30. – Budapest, 1980. április 27.

Munkáscsaládból származott. Géplakatos végzettséget szerzett, 1923-1948 megszakításokkal a Weiss Manfréd Acél- és Fémművek géplakatos, majd kohómunkás volt. 1922 óta a Vas- és Fémmunkások Szakszervezete tagja, 1929 és 1932 között a csepeli szervezet vezetőségébe is beválasztották. 1931-ben belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba, 1945-ben csatlakozott a Magyar Kommunista Párthoz, szakszervezeti titkár lett, elősegítette a gyár államosítását. 1948. októberben a Kohóipari Központ vezérigazgatója lett, 1949-ben iparügyi minisztériumi tanácsosnak nevezték ki. 1949. június 17-étől 1950. december 16-ig a nehézipari minisztérium politikai államtitkára volt. Ezután 1953. július 4-ig bányá- és energiaügyi miniszter, majd 1954. október 9-ig a nehézipari miniszter első helyettese. 1954. október 9-étől 1956. október 31-ig szénbányászati, majd bányá- és energiaügyi miniszter. 1957. március 1-jétől a nehézipari minisztérium megbízott vezetője volt, 1957. május 9-étől 1963. március 30-ig nehézipari miniszter. Elvégezte a Vörös Akadémiát, 1958-ban a Nehézipari Műszaki Egyetemen szerzett bányamérnök oklevelet. 1950. május 31. és 1951. március 1. között az MDP Központi vezetőség póttagja, majd 1956. október 28-ig a KV tagja volt. 1953. május 17. és 1967. január 28. között országgyűlési képviselő volt. Előbb a Magyar Függetlenségi Népfront Komárom, majd 1958. november 16-ától a Hazafias Népfront Nógrád megyei listáról jutott be a törvényhozásba.